

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 420/2022
16.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Споменке Зарић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Бојана Поповић Катић, адвокат из ..., против тужене Јавне библиотеке Дољевац, чији је пуномоћник Тихомир Крстић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1204/21 од 19.10.2021. године, у седници већа одржаној 16.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1204/21 од 19.10.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1204/21 од 19.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 3210/19 од 11.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца АА из ... да се обавезе тужена да тужиоцу за период од новембра 2016. године до новембра 2019. године на име накнаде трошкова исхране у току рада и трошкова регреса за коришћење годишњег одмора исплати појединачно опредељене новчане износе са законском затезном каматом на сваки појединачни износ, као у његовом садржају. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље ББ из ... да се обавезе тужена да тужили за период од новембра 2016. године до новембра 2019. године на име накнаде трошкова исхране у току рада и трошкова регреса за коришћење годишњег одмора исплати појединачно опредељене новчане износе са законском затезном каматом на сваки појединачни износ, као у његовом садржају. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца ВВ из ... да се обавезе тужена да тужиоцу за период од новембра 2016. године до новембра 2019. године на име накнаде трошкова исхране у току рада и трошкова регреса за коришћење годишњег одмора исплати појединачно опредељене новчане износе са законском затезном каматом на сваки појединачни износ, као у његовом садржају. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца ГГ из ... да се обавезе тужена да тужиоцу за период од новембра 2016. године до новембра 2019. године на име накнаде трошкова исхране у току рада и трошкова регреса за коришћење годишњег одмора исплати

појединачно опредељене новчане износе са законском затезном каматом на сваки појединачни износ, као у његовом садржају. Ставом петим изреке, обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка у укупном износу од 77.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1204/21 од 19.10.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права с предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора код тужене, као јавне установе у области културе чији је оснивач јединица локалне самоуправе. О овом захтеву тужилаца одлучено је у складу са ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 05.07.2022. године према коме запослени којима се плата исплаћује у висини вредности минималне зараде у јавним службама, као корисницима буџетских средстава, остварују право на накнаду трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора по основу рада, применом коефицијента за обрачун и исплату плата у коме је садржан додатак на име тих накнада и саставни је део коефицијента за сваког запосленог. Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 25.12.2019. године, а вредност предмета спора за тужиоца АА из ... износи 359.573,94 динара, за тужиљу ББ из ... износи 365.949,12 динара, за ВВ из ... 350.558,51 динар и ГГ из ... 208.676,88 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног

дела за сваког тужиоца појединачно не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра, то је Врховни касациони суд оценио да је ревизија тужилаца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с. р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**